

به محرم که می‌رسی، عاشورا را به یاد می‌آوری و حسین را...

به محرم که می‌رسی، عاشورا را به یاد می‌آوری و حسین را...

به محرم که می‌رسی، عاشورا را به یاد می‌آوری و حسین را...
به خود ببال که عاشق و شیفته حسینی و عشق به حسین خیمه همیشه افراشته در جان توست؛ خیمه ای به وسعت همه هستی، خیمه‌ای به بلندی همه آسمان‌ها و کهکشان‌ها، با خوانی گسترده از عطش که تشنگی بشریت را پایان خواهد داد. هرگز مباد بی این عشق زندگی کنیم و بی این محبت بمیریم.
&#171#تایناک - امشب شب اول محرم است و فردا آغاز نخستین روز از دهه ای است که به شهادت خون خدا ختم می‌شود...

حسین (ع) اسوه عشق و بندگی

به دنبال کدام سرمشق و نمونه می‌گردد؟ چه کسی برای تو آرزوی رسیدن است و منت‌های هدف؟

در قاب نگاهت کدام تصویر، شب و روز تکرار می‌شود و حتی در خواب و رؤیا همواره با توست؟ فکر می‌کنی مثل چه کسی باید باشی، مثل چه کسی باید زندگی کنی، حرف بزنی، حتی کارهای روزمره‌ات را انجام دهی؟

با همه جستجوهایت به کسی نمی‌رسی که در هر حال و برای همیشه انگشت اشارت به سویش نشان کنی و شک نداشته باشی که او راه‌شناس است و با او به بیراهه نمی‌روی.

سرمشق‌ها و نمونه‌های دور و برت همه تمام شدن‌اند و گذر زمان بهتر و بالاتر از آن‌ها را معرفی می‌کند.

تو باید در پی کسی باشی که هرگز تمام نشود، کهنه نگردد، بلکه تری و تازگی و حقیقی بودنش هر روز، روشن‌تر از دیروز نمایان شود و کربلا بهترین نمونه برای همیشه انسان و همه انسان‌هاست و حسین برترین اسوه و سرمشق.

او خود فرمود: &#171#من برای شما بهترین سرمشق و نمونه‌ام» و مگر نه این‌که حسین (ع) آیین تمام‌نمای پیامبر است و پیامبر بالاترین اسوه حسنه؟!>

حسین (ع)، همه را به خویش می‌خواند آن‌گاه که می‌فرماید: &#171#هل من ناصر ینصرنی؛ آیا کسی هست یاری و همراهی‌ام کند؟>

بیاید همه ما لبیک‌گوی آن حنجره خون فشان باشیم که لبیک به حسین، لبیک به قرآن است.
در گذر زمان و در گردش مدام ماه، دوباره به ایستگاه محرم رسیده‌ایم. محرم فصل رویش‌ها و ریزش‌هاست.

فصل صف‌آرایی تمام خوبی‌ها در مقابل همه زشتی‌ها و پلیدی‌ها.

باز هم محرم و یک دنیا اشک و عشق و عبرت. باز هم کربلا و سرزمینی که تمام هستی به گردش طواف می‌کنند و باز هم عاشورا و یک روز به وسعت تمام روزهای خدا.

به محرم که می‌رسی عاشورا را به یاد می‌آوری و حسین را، عباس را، اکبر را، اصغر را، قاسم را و... زینب را.

به محرم که می‌رسی عطش را به یاد می‌آوری و رشادت را و شجاعت را و حمیت را و ولایت‌مداری را و ایثار را و شهادت را و ... اسارت را.

به محرم که می‌رسی روزهایت را همسایه شیرمردان میدان کربلا و شب‌هایت را در کنار خیمه‌های ذکر و مناجات و دعا باش تا همیشه کربلایی باشی.

به محرم که می‌رسی، سوگوار عزیز فاطمه می‌شوی و سینه‌زن و زنجیرزن ثارالله و اشک برگونه‌هایت پرپر می‌شود.

به خود ببال که خدا خیرخواه توست، که صادق آل محمد می‌فرماید:
«من اراد الله به الخیر فقدف فی قلبه حب الحسین وحب زیارته»
«هر کس خدا برایش خیر بخواهد محبت حسین و شوق زیارت او را در دلش می‌گذارد.»

به خود ببال که عاشق و شیفته حسینی و عشق به حسین خیمه همیشه افراشته در جان توست، خیمه ای به وسعت همه هستی،
خیمه‌ای به بلندای همه آسمان‌ها و کهکشان‌ها، با خوانی گسترده از عطش که تشنگی بشریت را خاتمه خواهد داد. هرگز مباد بی این
عشق زندگی کنیم و بی این محبت بمیریم.

عبدالکریم خاضعی نیا